

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Dagmara Gralka

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2022 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa B. D.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. umarza postępowanie w sprawie w zakresie kwoty 1.650 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt złotych);
2. zasądza od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz B. D. kwotę 44.000 zł (czterdzieści cztery tysiące złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot :
 - a) 15.500 zł (piętnaście tysięcy pięćset złotych) od dnia 11 maja 2017 roku do dnia zapłaty;
 - b) 28.500 zł (dwadzieścia tysięcy pięćset złotych) od dnia 30 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty;
3. zasądza od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz B. D. kwotę 3.440 zł (trzy tysiące czterysta czterdzieści złotych) tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot :
 - a) 1.300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) od dnia 19 lipca 2017 roku do dnia zapłaty;
 - b) 1.110 zł (jeden tysiąc sto dziesięć złotych) od dnia 9 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
 - c) 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) od dnia 11 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
 - d) 760 zł (siedemset sześćdziesiąt złotych) od dnia 4 stycznia 2018 roku do dnia zapłaty;
4. oddala powództwo w pozostałej części;
5. zasądza od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz B. D. kwotę 5.809 zł (pięć tysięcy osiemset dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu;
6. nakazuje pobrać od Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi kwotę 5.193,47 zł (pięć tysięcy sto dziewięćdziesiąt trzy złote 47/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 27 lipca 2017 roku B. D. wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwot :

- 1) 15.500 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 maja 2017 roku do dnia zapłaty – tytułem zadośćuczynienia;
- 2) 580 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2017 roku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów leczenia;
- 3) 3.750 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 19 lipca 2017 roku do dnia zapłaty – tytułem kosztów przyszłego leczenia;

, przy czym wszystkie w związku z negatywnymi następstwami zdarzenia z dnia 8 lutego 2017 roku, a także o przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(pozew k.2 – 7)

W odpowiedzi na pozew z dnia 22 sierpnia 2017 roku Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana nie negując udzielenia ochrony ubezpieczeniowej sprawcy zdarzenia z dnia 8 lutego 2017 roku wskazała, że wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego świadczenia tytułem zadośćuczynienia (14.500 złotych) oraz odszkodowania (6.120,27 złotych, w tym 3.363 złotych tytułem utraconych korzyści, 87,27 złotych tytułem kosztów leczenia, 1.020 złotych tytułem utraconego mienia oraz 1.650 złotych tytułem dalszych kosztów leczenia) w pełni rekompensują szkodę i krzywdę doznaną przez B. D. w związku z wypadkiem. Tym samym zgłoszone roszczenia jako nadmiernie wygórowane nie zasługują na uwzględnienie. Jednocześnie brak jest podstaw do rekompensaty poniesionych przez poszkodowaną kosztów leczenia psychiatrycznego, jak również leczenia stomatologicznego w wymiarze przez nią przedstawionym tj. 3.750 złotych.

(odpowieź na pozew k.62 – 63)

Pismem procesowym z dnia 22 listopada 2017 roku B. D. (doręczonym w dniu 4 grudnia 2017 roku) cofnęła pozew w zakresie kwoty 1.650 złotych, w tym 150 złotych tytułem kosztów leczenia oraz 1.500 złotych tytułem kosztów leczenia stomatologicznego. Jednocześnie zmodyfikowała żądanie pozwu w zakresie odszkodowania występując o zapłatę dalszej kwoty 760 złotych tytułem kosztów leczenia. Precyzując rozmiar swego roszczenia wskazała, że domaga się tytułem odszkodowania kwot : 2.250 złotych tytułem kosztów leczenia stomatologicznego oraz 1.190 złotych tytułem kosztów leczenia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat szczegółowo opisanych w uzasadnieniu pisma procesowego.

(pismo procesowe B. D. z dnia 22 listopada 2017 roku k.79 – 80, potwierdzenie odbioru k.382)

Pismem procesowym z dnia 22 kwietnia 2021 roku (doręczonym w dniu 29 kwietnia 2021 roku) B. D. dokonała ponownej przedmiotowej modyfikacji powództwa w zakresie zadośćuczynienia domagając się zapłaty kwoty 44.000 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat szczegółowo opisanych w uzasadnieniu pisma procesowego.

(pismo procesowe B. D. z dnia 22 kwietnia 2021 roku k.276, elektroniczne potwierdzenie odbioru k.301)

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2021 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zwolnił B. D. od kosztów sądowych w postaci opłaty od rozszerzonej części powództwa.

(postanowienie z dnia 28 kwietnia 2021 roku k.283)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 8 lutego 2017 roku, około godziny 15.52 w Ł. na skrzyżowaniu ulic (...) W. P., kierując pojazdem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym w ten sposób, że jadąc ulicą (...) w kierunku od ulicy (...) w stronę ulicy (...) na skrzyżowaniu z ulicą (...) wykonując manewr skrętu w prawo przy zielonym sygnale świetlnym dla swojego kierunku ruchu, dojeżdżając do przejścia do pieszych nie zachowała szczególnej ostrożności, nie ustąpiła pierwszeństwa i potrafiła B. D. przechodzącą po przejściu z prawej strony na lewą, przy zielonym sygnale dla ruchu pieszych. W. P. została uznana za winną popełnienia czynu zabronionego wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 k.k. i za to wymierzono jej karę grzywny, a także orzeczono obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz B. D. w kwocie 1.500 złotych, który to obowiązek zrealizowała, wpłacając powyższą kwotę na konto poszkodowanej.

(dowód z przesłuchania B. D. k.74 – 76 w zw. z k.380, zaświadczenie o zdarzeniu drogowym k.10, wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia z dnia 8 maja 2017 roku k.77)

W dacie zdarzenia jego sprawca legitymował się ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) z siedzibą w W..

(okoliczność bezsporna)

Po wypadku B. D. została przetransportowana do Wojewódzkiego Szpitala (...) w Z., gdzie stwierdzono złamanie IV i V żebra (prawdopodobnie także III) – po prawej stronie, powierzchowny uraz głowy oraz odmę opłucnową prawostronną pourazową. Poszkodowana przebywała na oddziale chirurgii ogólnej i onkologicznej od dnia 3 lutego do dnia 21 lutego 2017 roku, w tym czasie była konsultowana przez chirurga szczękowo – twarzowego. Przy wypisie ze szpitala zalecono dalsze leczenie i kontrolę w poradni chirurgicznej, kontrolne zdjęcie RTG klatki piersiowej, stosowanie leków w razie pojawienia się bólu, oszczędny tryb życia, zakaz dźwigania przez miesiąc, pełnowartościową dietę, picie ok. 1,5 litra płynów dziennie.

(karta informacyjna leczenia szpitalnego wraz z załącznikami k.13 – 15)

Przed zdarzeniem z dnia 8 lutego 2017 roku B. D. nie miała żadnych wypadków, urazów ani zabiegów operacyjnych. Korzystała z opieki psychiatry. Po wypadku natomiast podjęła leczenie u pulmonologa, chirurga, ortopedy, stomatologa i psychiatry, a także uczęszczała na zabiegi rehabilitacyjne. Po zdarzeniu odczuwała silny ból głowy, klatki piersiowej i prawej ręki. Dolegliwości ręki i karku trwają do tej pory, a przy schylaniu – również w klatce piersiowej. Ponadto B. D. doświadcza lęków – boi się jazdy autobusem, ruchomymi schodami, przechodzenia przez ulicę, ma także zaniki pamięci.

(dowód z przesłuchania B. D. k. 74 – 76 w zw. z k.380, dokumentacja medyczna k. 89, 91 – 94, 97, 101)

B. D. podjęła prywatne leczenie stomatologiczne w (...). K. – C. w Ł. przy ul. (...). Z tego tytułu poniosła wydatki w łącznej wysokości 2.280 złotych, w tym :

- 150 złotych na podstawie rachunku (...);
- 60 złotych na podstawie rachunku (...);
- 70 złotych na podstawie rachunku (...);
- 1.500 złotych na podstawie rachunku (...);
- 500 złotych na podstawie rachunku (...).

Koszty całego leczenia oszacowano na kwotę 4.050 złotych.

(dokumentacja medyczna k.97, faktury VAT k.28 – 29, 81 – 82, oświadczenie lekarza stomatologa k.54)

B. D. w związku z podjętym leczeniem psychiatrycznym w Przychodni (...).T. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. wydatkowała kwotę 500 złotych, a w ramach opieki ortopedycznej kwotę 560 złotych.

(dokumentacja medyczna k.89, 91 – 94, 101, faktury VAT k.26v – 27v, 83 – 86)

Z ortopedycznego punktu widzenia wskutek wypadku z dnia 8 lutego 2017 roku u B. D. stwierdzono stan po urazie wielonarządowym, przebyte złamanie żeber III, IV i V po stronie prawej z odłą opłucnową prawostronną, stan po stłuczeniu prawego barku z zespołem bolesnego barku i ograniczeniem ruchomości w trakcie leczenia, a obecnie śladowe ograniczenie ruchów rotacji wewnętrznej, których następstwem pozostawał długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5 %.

Doznane stłuczenie barku powodowało upośledzenie funkcji tego stawu trwające powyżej 6 miesięcy od urazu. Nie stwierdzono natomiast upośledzenia funkcji narządu ruchu, które skutkowałyby trwałym uszczerbkiem na zdrowiu.

Rozmiar dolegliwości fizycznych odczuwanych przez B. D. wskutek wypadku początkowo był średniego stopnia, a następnie zmniejszał się. Aktualny stan zdrowia poszkodowanej jest dobry i nie należy oczekiwać istotnych jego zmian w przyszłości.

(opinia biegłego z zakresu ortopedii k.110 – 113)

Wskutek wypadku z dnia 8 lutego 2017 roku B. D. doznała obrażeń w obrębie szczęk i jamy ustnej w postaci złamania korony zęba 22, złamania korony zęba 35 oraz utraty (zagubienia) protezy górnej prowadzących do trwałego uszczerbku na zdrowiu w wymiarze 1 %. W związku z urazami konieczna była odbudowa koron zębowych za pomocą indywidualnych wkładów koronowo – korzeniowych oraz koron porcelanowych. Doznane przez poszkodowaną cierpienia fizyczne i psychiczne pozostawały średnie. B. D. jest zmuszona do korzystania ze specjalistycznego leczenia stomatologicznego, które nie jest refundowane w ramach bezpłatnych świadczeń NFZ. Kwota 4.050 złotych stanowi średni koszt tego typu leczenia.

(opinia biegłego z zakresu stomatologii k.121 – 123, opinie uzupełniające k.128, 165 – 166)

Z pulmonologicznego punktu widzenia B. D. doznała złamania 3 żeber (VII, VIII i IX po stronie prawej w ich tylnych odcinkach), odmy opłucnowej prawostronnej wymagającej drenażu opłucnej oraz stłuczenia prawego płuca z zapaleniem prawego płuca, skutkujących 20 % długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu (15 % - złamanie trzech żeber ze zmniejszeniem pojemności życiowej płuc, 5 % - odma opłucna prawostronna wymagająca leczenia drenażem ssącym i stłuczenie płuca prawego z jego zapaleniem bez niewydolności oddechowej).

Wskutek urazu poszkodowana doświadczyła cierpień psychicznych i fizycznych znacznego i dość znacznego stopnia przez okres około 2 miesięcy, które stopniowo malały w dalszym okresie.

(opinia biegłego z zakresu pulmonologii k.232 – 234, opinie uzupełniające k.262, 325 – 326, 341 i 371)

U B. D. stwierdzono osłabienie sprawności procesów poznawczych i czynności wykonawczych głównie na skutek zaburzeń emocjonalnych, wzmożone objawy lękowe na skutek sytuacji traumatycznych (śmierć matki, rozwód, przeżyty wypadek) i radykalnie zmienionej sytuacji życiowej, a także tendencje agrawacyjne przy wykonywaniu zadań testowych. Wskutek wypadku z dnia 8 lutego 2017 roku nie doznała zmian organicznych w mózgu w stopniu zakłócającym funkcjonowanie. Jednakże wskutek tego zdarzenia nasiliły się u niej objawy lękowe, które utrudniają jej codzienne funkcjonowanie.

(opinia biegłego z zakresu neuropsychologii k.200 – 201)

Psychopatologicznym następstwem wypadku z dnia 8 lutego 2017 roku było wystąpienie u B. D. zaburzeń adaptacyjnych skutkujących powstaniem długotrwałego uszczerbku w wysokości 5 %. Cierpienia psychiczne poszkodowanej wynikające z następstw tego zdarzenia były początkowo (tj. przez okres 1 – 2 miesięcy) dość duże, potem stopniowo malały, do chwili obecnej pozostał natomiast pewien dyskomfort sytuacyjny. Powypadkowy stan psychiczny B. D. nie wymagał objęcia jej opieką ze strony osób trzecich. Jej aktualny stan psychiczny wymaga okresowej kontroli psychiatrycznej w związku ze zgłaszanymi dolegliwościami, których charakter nie wskazuje na bezpośredni związek ze stresem powypadkowym.

(opinia biegłego z zakresu psychiatrii k.136 – 138, 247 – 248)

Pismem z dnia 6 kwietnia 2017 roku (doręczonym w dniu 10 kwietnia 2017 roku) B. D. zgłosiła szkodę ubezpieczycielowi i wezwała go do zapłaty m.in. kwot :

- 30.000 złotych tytułem zadośćuczynienia;
- 397,27 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych na usługi medyczne i zakup leków (faktury VAT nr (...));
- 2.640 złotych tytułem kosztów przyszłego leczenia stomatologicznego

(pismo z dnia 6 kwietnia 2017 roku wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru k.38 – 41)

Decyzją z dnia 8 maja 2017 roku ubezpieczyciel przyznał na rzecz B. D. m.in. kwoty 14.500 złotych tytułem zadośćuczynienia oraz 87,27 złotych tytułem kosztów leczenia (faktury VAT nr (...)).

(decyzja z dnia 8 maja 2017 roku k.45 – 46)

Pismem z dnia 6 lipca 2017 roku (doręczonym w dniu 11 lipca 2017 roku) B. D. wezwała Towarzystwo (...) z siedzibą w W. do zapłaty dalszej kwoty 270 złotych tytułem wydatków (faktury VAT nr (...)). Jednocześnie poinformowała, że przybliżony koszt leczenia stomatologicznego wyniesie około 3.750 złotych.

(wezwanie do zapłaty z dnia 6 lipca 2017 roku wraz z potwierdzeniem odbioru k.50 – 52)

Decyzją z dnia 28 lipca 2018 roku ubezpieczyciel przyznał na rzecz B. D. dalsze odszkodowanie w wysokości 1.650 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia w oparciu o fakturę VAT (...) oraz zaliczki na poczet dalszych wydatków związanych z leczeniem stomatologicznym w wysokości 1.500 złotych.

(decyzja z dnia 28 lipca 2018 roku akta szkody na płycie CD k. 59)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności depozycje powódki, przedłożone dokumenty, obrazujące proces leczenia oraz likwidacji szkody, a także opinie biegłych z zakresu ortopedii, stomatologii, pulmonologii, neuropsychologii i psychiatrii.

Złożone ekspertyzy były spójne, logiczne i wyczerpująco odpowiadały na zakreśloną tezę dowodową. Strony nie składały zastrzeżeń do opinii biegłych z zakresu ortopedii, neuropsychologii i psychiatrii, zaś wątpliwości podniesione w odniesieniu do ekspertyz z zakresu stomatologii i pulmonologii zostały przez biegłych precyzyjnie wyjaśnione w ramach złożonych uzupełniających opinii pisemnych. I tak ekspert z dziedziny stomatologii po ponownej analizie akt sprawy w wyczerpujący sposób przedstawił argumentację dotyczącą uszkodzenia zęba 35, zaś biegła z zakresu pulmonologii po uprzednim wykonaniu badania przedmiotowego powódki podtrzymała sformułowane konkluzje dotyczące zniekształcenia klatki piersiowej, a także wynikającego z tego faktu uszczerbku na zdrowiu. Mając to na uwadze, a także uwzględniając doświadczenie zawodowe i wiedzę biegłych z zakresu medycyny nie ujawniły się żadne okoliczności, które deprecjonowałyby ich wartość dowodową.

Sąd pominął wniosek dowodowy pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu pulmonologii, jako nieprzydatny do wykazania danego faktu. Należy zauważyć, że zastrzeżenia podniesione przez ubezpieczyciela w piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2021 roku (k.281) ograniczały się jedynie do wskazania, że ustalenie rzeczywistego rozmiaru doznanego uszczerbku wymaga przeprowadzenia badania poszkodowanej. Ustalenie tej okoliczności nie wymagała zasięgnięcia wiedzy innego eksperta, a jedynie uzupełnienia opinii przez uprzednio powołanego biegłego z zakresu pulmonologii, co ostatecznie miało miejsce.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo, w zakresie w jakim postępowanie nie podlegało umorzeniu, zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. W myśl art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. Wskazać należy, że w treści pisma procesowego z dnia 22 listopada 2017 roku powódka *expressis verbis* wskazała, że cofa pozew w zakresie kwot 1.500 złotych i 150 złotych, jednocześnie formułując zmodyfikowane żądanie w zakresie odszkodowania, z którego wynikało, że nie domaga się odsetek ustawowych za opóźnienie od kwot objętych cofnięciem pozwu. Wobec tego Sąd uznał, że doszło również do dorozumianego cofnięcia pozwu w zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1.650 złotych (podzielając tym samym stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie, wyrażone w wyroku z dnia 26 lipca 2018 roku w sprawie I AGa 176/18, zgodnie z którym modyfikacja powodująca rezygnację z dochodzenia części roszczenia pieniężnego stanowi dorozumiane cofnięcie pozwu). W konsekwencji mając na względzie fakt, iż powódka cofnęła pozew, a nie wystąpiła żadna z przesłanek wymienionych w art. 203 § 4 k.p.c., postępowanie w zakresie cofniętego żądania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. podlegało umorzeniu.

Na wstępie rozważań merytorycznych w niniejszej sprawie należy wskazać, że zasada odpowiedzialności pozwanej nie była kwestią sporną. Bezspornym pozostaje fakt, że sprawczyni wypadku komunikacyjnego z dnia 8 lutego 2017 roku posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w Towarzystwie (...) z siedzibą w W. (art. 822 § 4 k.c. w zw. z art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 435 k.c.). Stosownie do treści art. 11 k.p.c. sąd związany był ustaleniami prawomocnego wyroku karnego skazującego W. P. w związku z popełnieniem przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 177 § 1 k.k. Nadto pozwana wypłaciła w toku postępowania likwidacyjnego na rzecz B. D. kwotę 14.500 złotych tytułem zadośćuczynienia, co winno zostać ocenione w kontekście art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2021 r., poz. 854 j.t.). W związku z powyższym, rozważania prawne należało ograniczyć do oceny wysokości zgłoszonych żądań.

W zakresie żądania zadośćuczynienia jego podstawa materialno – prawna znajduje swoje źródło w art. 445 § 1 k.c. Ustawowa regulacja nie określa kryteriów ustalania jego wysokości, nie mniej jednak ma ono charakter całościowy i powinno stanowić pełną rekompensatę pieniężną za doznaną przez osobę poszkodowaną krzywdę (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1967 roku, I CR 224/67, OSNC 1968/6/107 oraz z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNC 1972/10/183). Określając wysokość zadośćuczynienia sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej przez powoda krzywdy, a zwłaszcza zakres i trwałość uszczerbku na zdrowiu, stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, prognozę na przyszłość (polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia) oraz wpływ doznanej szkody na możliwość prowadzenia dotychczasowego trybu życia.

Pomimo fakultatywnego charakteru zadośćuczynienia, okoliczności konkretnej sprawy uzasadniają, w ocenie Sądu, przyznanie go powódce. Należy tu podkreślić, iż ustalając wysokość zadośćuczynienia, sąd w żaden sposób nie jest

związany procentowym uszczerbkiem na zdrowiu ustalonym przez biegłych lekarzy. Ta okoliczność ma jedynie dać pewną wskazówkę co do wielkości świadczenia, lecz w żaden sposób jej nie przesądza.

Ustalając wysokość zadośćuczynienia Sąd uwzględnił zakres doznanych obrażeń (złamanie 3 żeber, odma opłucnowa prawostronna, stłuczenie płuca prawego z jego zapaleniem, stłuczenie barku, uszkodzenia koron zębów 22 i 35, zaburzenia adaptacyjne) i związany z nimi uszczerbek na zdrowiu (łącznie 31 %), konieczność wdrożenia leczenia, w tym leczenia psychiatrycznego, podjęcia rehabilitacji, odczuwane cierpienia, ograniczenia w życiu codziennym, jak również ujemne doznania towarzyszące samemu wypadkowi.

Z drugiej strony Sąd nie stracił z pola widzenia takich okoliczności jak brak konieczności poddania się jakimkolwiek zabiegowi operacyjnemu, stopniowego zmniejszenia się intensywności dolegliwości bólowych (były one znaczne w początkowym okresie po zdarzeniu – przez ok. 1 – 2 miesiące, a następnie malały), a także pomyślne rokowania co do stanu zdrowia na przyszłość.

Mając na względzie powyższe, jak również uzyskanie przez B. D. na etapie postępowania likwidacyjnego wypłaty kwoty 14.500 złotych, a także uiszczenie na jej rzecz przez sprawcę wypadku nawiazki w wysokości 1.500 złotych, Sąd przyznał na rzecz powódki dalsze zadośćuczynienie w kwocie 44.000 złotych, uznając, że kwota ta uwzględnia jego kompensacyjny charakter, przedstawiając ekonomicznie odczuwalną wartość i nie jest nadmierna w stosunku aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a także okoliczności konkretnej sprawy.

Żądanie zasądzenia odszkodowania znajdowało natomiast swą podstawę w art. 444 § 1 k.c. zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. W rozpoznawanej sprawie należało rozstrzygnąć kwestię rozmiaru szkody w postaci poniesionych oraz przewidywanych w przyszłości kosztów leczenia.

Zgromadzony materiał dowodowy, w szczególności historia leczenia, rachunki faktury VAT, potwierdził, że B. D. poniosła koszty leczenia, które do chwili obecnej nie zostały zrefundowane przez ubezpieczyciela, a mianowicie :

- a) 500 złotych tytułem leczenia psychiatrycznego (faktury Vat nr (...));
- b) 100 złotych tytułem fizjoterapii barku prawego (faktura Vat nr (...));
- c) 460 złotych tytułem wizyt ortopedycznych (faktura Vat nr (...)).

Uwzględniając konieczność podjęcia przez powódkę specjalistycznego leczenia z zakresu ortopedii i psychiatrii (co odzwierciedliły złożone w toku sprawy ekspertyzy biegłych), a także celowość zabiegów fizjoterapeutycznych (dotyczyły prawego barku, który wedle wskazań biegłego ortopedy uległ stłuczeniu powodując zespół bolesnego barku i ograniczenie ruchomości) wydatki te pozostawały w pełni uzasadnione i winny zostać zrekompensowane przez zakład ubezpieczeń udzielający ochrony ubezpieczeniowej sprawcy wypadku.

W przypadku leczenia stomatologicznego jego przybliżony, pełny koszt został oszacowany przez eksperta z zakresu stomatologii na kwotę 4.050 złotych (leczenie niepodlegające refundacji, którego koszt nie wykracza poza średnie stawki tego rodzaju usług). W toku postępowania ustalono, że ubezpieczyciel wypłacił na rzecz B. D. kwotę 1.650 złotych tytułem podjętego leczenia stomatologicznego, zaś sama poszkodowana wydatkowała na ten cel do chwili zamknięcia rozprawy kwotę 2.280 złotych (rachunki nr (...)). Należy zatem stwierdzić, że poniesione do tej pory koszty nie zostały zwrócone w wymiarze 630 złotych (2.280 złotych – 1.650 złotych), a nadto B. D. będzie zmuszona w przyszłości przeznaczyć na ten cel dodatkową kwotę 1.770 złotych (4.050 złotych – 2.280 złotych). Łączny wymiar szkody w tym zakresie obejmuje zatem kwotę 2.400 złotych (630 złotych + 1.770 złotych), a więc dochodzenie przez B. D. zwrotu z tego tytułu kwoty 2.250 złotych należało również uznać za zasadny.

Uwzględniając powyższe Sąd przyznał na rzecz powódki odszkodowanie w łącznej kwocie 3.440 złotych (1.190 złotych + 2.250 złotych).

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 455 k.c. W zakresie żądania zasądzenia odsetek istotne jest ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia. Zobowiązania z czynów niedozwolonych są bezterminowe, to znaczy termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony, ani nie wynika z właściwości zobowiązania. Nie mniej jednak stosownie do treści art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

W odniesieniu do zadośćuczynienia należało mieć na względzie, że B. D. wezwała ubezpieczyciela do zapłaty z tego tytułu kwoty 30.000 złotych pismem z dnia 6 kwietnia 2017 roku, które zostało doręczone w dniu 10 kwietnia 2017 roku. Tym samym 30 – dniowy termin na realizację świadczeń upłynął w dniu 10 maja 2017 roku, a od dnia następnego zakład ubezpieczeń pozostawał w opóźnieniu. Zatem uzasadnionym pozostawało żądanie zasądzenia odsetek od kwoty 15.500 złotych, dochodzonej tytułem zadośćuczynienia, od dnia 11 maja 2017 roku. Należności uboczne od dalszej kwoty zasądzanego świadczenia tj. kwoty 28.500 złotych zostały zaś przyznane od dnia następującego po dacie doręczenia odpisu pisma procesowego z dnia 22 kwietnia 2021 roku zawierającego przedmiotową modyfikację powództwa, co miało miejsce w dniu 29 kwietnia 2021 roku. Tym samym odsetki od kwoty 28.500 złotych przyznano od dnia 30 kwietnia 2021 roku.

W odniesieniu do odszkodowania koniecznym pozostawało ustalenie daty wymagalności poszczególnych roszczeń z uwzględnieniem zastrzeżonego przez ustawodawcę terminu 30 dni na realizację świadczenia.

Pismem z dnia 6 kwietnia 2017 roku (doręczonym w dniu 10 kwietnia 2017 roku) zakład ubezpieczeń został wezwany do pokrycia należności wynikających m.in. z faktur Vat nr (...) – 100 złotych oraz (...) – 60 złotych. Upływ ustawowego terminu przypadał na dzień 10 maja 2017 roku, a z dniem następnym tj. od dnia 11 maja 2017 roku ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Uwzględniając jednak treść zgłoszonego roszczenia w tej mierze oraz normę art. 321 § 1 k.p.c. (ustawowy zakaz orzekania ponad żądanie) odsetki przyznane zostały od kwoty 160 złotych od dnia 19 lipca 2017 roku.

Pismem z dnia 6 lipca 2017 roku (doręczonym w dniu 11 lipca 2017 roku) zakład ubezpieczeń został wezwany do pokrycia należności wynikających z faktur Vat nr (...) – 70 złotych, (...) – 100 złotych oraz (...) – 100 złotych. Upływ ustawowego terminu przypadał na dzień 10 sierpnia 2017 roku, a z dniem następnym tj. od dnia 11 sierpnia 2017 roku ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i od tej daty przyznane zostały należności uboczne od kwoty 270 złotych.

Pismem procesowym z dnia 22 listopada 2017 roku (doręczonym w dniu 4 grudnia 2017 roku) zakład ubezpieczeń został wezwany do pokrycia należności wynikających z faktur Vat nr (...) – 100 złotych, (...) – 100 złotych, (...) – 100 złotych oraz 12 – 460 złotych. Upływ ustawowego terminu przypadał na dzień 3 stycznia 2018 roku, a z dniem następnym tj. od dnia 4 stycznia 2018 roku ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia i od tej daty przyznane zostały należności uboczne od kwoty 760 złotych.

Pismem z dnia 6 kwietnia 2017 roku (doręczonym w dniu 10 kwietnia 2017 roku) zakład ubezpieczeń został wezwany do pokrycia kosztów przewidywanego leczenia protetycznego w wysokości 2.640 złotych (co nie obejmowało równoległe zgłoszonych wydatków w kwocie 210 złotych – faktury Vat nr (...) – 150 złotych oraz (...) – 60 złotych). Upływ ustawowego terminu przypadał na dzień 10 maja 2017 roku, a z dniem następnym tj. od dnia 11 maja 2017 roku ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Uwzględniając przy tym uprzednią wypłatę na rzecz powódki kwoty 1.500 złotych w toku likwidacji szkody, a także normę art. 321 § 1 k.p.c. (ustawowy zakaz orzekania ponad żądanie) odsetki od niezrekompensowanej części tej kwoty tj. 1.140 złotych (2.640 złotych – 1.500 złotych) przyznane zostały zgodnie z żądaniem pozwu od dnia 19 lipca 2017 roku. Dalsza część zasądzanego ostatecznie świadczenia tj. 1.110 złotych została zgłoszona po raz pierwszy przez B. D. w pozwie (żądanie zapłaty kwoty 3.750 złotych), a zatem jego wymagalność należało ustalić na dzień następujący po dacie doręczenia odpisu pozwu co miało

miejsce w dniu 8 sierpnia 2017 roku. Zatem należności uboczne od kwoty 1.110 złotych tytułem dalszych kosztów leczenia protetycznego należne były od dnia 9 sierpnia 2017 roku.

Reasumując, Sąd w zakresie zasądzonego odszkodowania przyznał odsetki na rzecz powódki od kwot :

- a) 1.300 złotych (160 złotych + 1.140 złotych) od dnia 19 lipca 2017 roku;
- b) 1.110 złotych od dnia 9 sierpnia 2017 roku;
- c) 270 złotych od dnia 11 sierpnia 2017 roku;
- d) 760 złotych od dnia 4 stycznia 2018 roku.

W pozostałym zakresie, w jakim B. D. domagała się należności ubocznych za okresy wcześniejsze niż powyżej opisane, powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 in principio k.p.c., uznając, że powódka uległa jedynie co do nieznacznej części żądania (tj. częściowo co do żądania odsetkowego). B. D. poniosła koszty w łącznej wysokości 5.809 złotych (992 złotych tytułem opłaty od pozwu – art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 21 sierpnia 2020 roku, 3.600 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 1.200 złotych tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego – art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) i w takiej wysokości zostały przyznane na jej rzecz od ubezpieczyciela.

W toku niniejszego postępowania wygenerowane zostały również koszty sądowe, które tymczasowo poniósł Skarb Państwa w kwocie 5.193,47 złotych, w tym 1.380 złotych tytułem opłaty od rozszerzonej części powództwa ($47.440 \text{ złotych} \times 0,05 = 2.372 \text{ złotych}$, $2.372 \text{ złotych} - 992 \text{ złotych} = 1.380 \text{ złotych}$) oraz 3.813,47 złotych tytułem wynagrodzenia biegłych (k.141, 170, 204, 221, 237, 254, 270, 333, 345). Uwzględniając treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz zasadę ponoszenia kosztów procesu w niniejszej sprawie Sąd nakazał pobrać od strony pozwanej kwotę 5.193,47 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.